

hine Birker, indtil en saadan Bestemmelse kan blive tagen, i det Hele ville være underkastede de for de private Birker i Almindelighed i den gjældende Lovgivning hjemlede Regler, og at saaledes navnlig det Gods, der afhændes fra vedkommende Lehn eller Sædegaard, i Medfør af den i Forordningen af 17de Marts 1826 udtalte Regel maatte afgaae fra Birket og gaae ind under det Herreds Jurisdiction, hvorunder det ligger. Men ved saadanne Afhændelser, der i Fremtiden dog rimeligvis ville foregaae langt hyppigere end hidtil, kunde det da hændes, at de private Birker, om hvilke det nu efter de foreløbigen anstillede Undersøgelser antages, at de ikke bør ophæves eller deles mellem de flere Jurisdictioner, hvori de ligge, allerede vilde være blevne adspalttede, inden den eventuelle Ordning af Forholdene kan iværksættes, og det er aabenbart, at det vilde forarsage megen Ulempe og Forvirring, om det Gods, der saaledes afhændes, først skulde gaae over til eet Herred og derefter i sin Tid igjen tilbage til den Jurisdiction, hvorfra det var gaaet ud, eller til en anden Jurisdiction, hvilket endda maaffee ikke kunde skee strax, naar Bestemmelse blev tagen om Birkets fremtidige Stilling, fordi Herredsfogden imidlertid i Medfør af Lovgivningen var kommen i Besiddelse af en Jurisdiction, paa hvilken han ikke kunde være pligtig at renoncere uden Erstatning.

Det turde heraf fremgaae, at det vil være hensigtsmæssigt, at den i Forordningen af 17de Marts 1826 udtalte Regel, hvorefter det Gods, der ved Salg eller paa anden Maade afhændes fra et Grevskab, Baroni eller en Sædegaard, der er benaaded med Birkerettighed skal afgaae fra Birket og gaae ind under det Herreds Jurisdiction, hvorunder det ligger, ikke bringes i Anvendelse paa de i det Foregaaende nævnte private Birker.

Der skjøntes derhos heller ikke at være nogen Nødvendighed for at lade den ovenberørte Regel bestaae for de private Birker, der ved indtrædende Vacance paatænkes nedlagte, da disse Birker dog inden kort Tid ville indgaae under vedkommende Herredsjurisdiction. Ligefom det nemlig med Hensyn hertil ikke kan være magtpaaliggende, at de afhændede

Stykker successive overtages af Herredsfogden, og det vel endog i og for sig er hensigtsmæssigt, at Overgangen skeer paa een Gang for det hele Birk, saaledes vil paa den anden Side, dersom de berørte Afhændelser i den nærmeste Fremtid blive hyppige, Birkesdommeren derved lide et Tab i Indtægter, som for ham kan blive meget føleligt, og mod hvilket det er billigt, at han betrygges, naar Sikkerhed alligevel haves for, at Birket vil ophøre ved hans Afgang. Det er herefter anseet rettest, at den i Forordningen af 17de Marts 1826 udtalte Regel angaaende Jurisdictionen over det Gods, der bortstilles fra Grevskaber, Baronier eller Sædegaarde, som ere benaadede med Birkerettighed, aldeles ophæves, og i Overeensstemmelse hermed er det ovenstaaende Lovudkast affattet.

LXXXVI.

Udkast til Lov

om

Ophævelse af den 1736 oprettede geistlige og verdslige Enkekasse for Nørre- Sjælland og om Anvendelsen af dens Midler.

(Forelagt Landstinget den 18de Januar.)

§ 1.

Den geistlige og verdslige Enkekasse for Nørrejylland, som er stiftet ved den under 13 Januar 1736 allernaadigst confimerede Fundats, men som har været lukket siden 1833, ophæves.

Istedetfor de Kassen paahvilende Pensioner eller Berettigelses til Pension kjøbes der de Vedkommende for Kassens Regning tilsvarende Livrenter eller Overlevelsesrenter i Livrentes og Forsørgelsesanstalten af 1842.

§ 2.

Den bemeldte Enkekasse tilhørende Capital, der bliver tilbage efter Indkjøbet af de i § 1 nævnte Livrenter og Overlevelsesrenter, deles i to lige Dele, af hvilke den ene henlægges til de for Nørrejyllands fire Stifter oprettede geist-